

# AZ ALSÓZEMPLÉNI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE

1932. ÉVI MÁRCIUS HÓ 16-ÁN  
SÁROSPATAKON TARTOTT  
TAVASZI RENDES KÖZGYŰ-  
LÉSÉNEK

# JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE :

JANKA PÉTER

EGYHÁZMEGYEI LELKÉSZI FŐJEGYZŐ.



SÁROSPATAK  
NYOMATOTT RÁCZ ISTVÁN KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

1932



AZ ALSÓZEMPLENI REF. EGYHÁZMEGYE  
1932. ÉVI MÁRCIUS 16-ÁN, SÁROSPATAKON TARTOTT  
RENDES GYÜLÉSÉNEK

## JEGYZŐKÖNYVE.

---

### Jelen voltak :

*Kiss Ernő*  
esperes

*Meczner Béla*  
gondnok

### elnöklete alatt :

Éles István  
Batta János  
Forgács Gyula  
Hegedüs László  
Janka Károly  
Kun Zoltán  
Máthé Gyula  
Marton János  
lelkészi

Asztalos Gyula  
Dr. Asztalos Kálmán  
Bernáth Aladár  
Hodossy Béla  
Hubay Kálmán  
Dr. Kiss Sándor  
Dr. Meczner Tibor

### tanácsbírák ;

világi

Janka Péter  
Szabó Andor  
Nagy S. Béla  
lelkészi

Dr. Varga Lajos  
vitéz Nyitray Károly

világi

### jegyzők.

Dr. Kérészy Sándor e.-m.-i ügyész, Pataky Sándor tanügyi bizottsági lelkészi elnök, Kántor Mihály, Szathmáry Ferenc, Tóth István, Pongrácz Sámuel tanító képviselők.

Bagócsy Lajos, Benke Kálmán, Bernáth István, Buttykay István, Főző László, Bodnár Ferenc, Göndöcz István, Győry Kálmán, Halmy Miklós, Horváth István, Igaz József, Kovács László, Kovács Lajos, Kiss Pál, Körössy György, Major Gyula,

Makó Dezső, Molnár Ferenc, Móricz István, G. Nagy Béla, Nemcsik Endre, Kósa Szabó Pál, Takács Béla, Tantó János, Tóth Kálmán, Verebélyi Barna, Verebélyi Dezső, Veres Imre, Vitkay Bertalan lelkészek, Gaál László és Darányi Lajos hitoktató lelkészek, Karászy Dezső h.-lelkész.

Továbbá: Dr. Izsó Bertalan főgondnok a sárospataki és Mészáros Károly gondnok a tiszaluci egyház képviselőjében.

---

1. A XC. zsoltár 1. versének eléneklése után *Kiss Ernő* esperes buzgó imádságban kérte Isten megsegítő kegyelmét s Szentlelkének kiáradását tanácskozásunkra és egyházépítő munkánkra, majd *Meczner Béla* gondnok köszöntötte szíves szavakkal és meleg szeretettel az alkotó tagokat s

a gyűlést megnyitja.

2. Lelkeszi főjegyző felolvassa a gyűlést alkotó tagok névsorát.

a gyűlés megalakul s Dr. Besseney Zénó tanácsbíró, Gecse Lajos, Sütő Kálmán és Szöllőssy József lelkészek távolmaradását igazolja, az indokai előzetes bejelentése nélkül elmaradt tagokat, u. m.: Bényey József, Kiss Miklós, Molnár László, Osváth József, Sáfár István, Szilva István lelkész és Varga János hitoktató-lelkészeket felhívja, hogy elmaradásukat jelen határozat vételétől számított 30 napon belül igazolják, mit ha nem tennének, 4 P. bírság fizetésére köteleztetnek.

3. Esperes úr jelenti, hogy múlt egyházmegyei gyűlésünkről való elmaradásukat Kiss Miklós, Molnár Ferenc, Szöllőssy József lelkészek és Marton János theol. tanár, e.-m.-i lelkeszi tanácsbíró úr igazolták.

Egyházmegyei gyűlés az igazolásokat tudomásul veszi.

Az igazolatlanul elmaradt tagokat, u. m.: Bényey József, Buttykay István, Molnár László, Osváth József és Sáfár István lelkészeket az egy-

házmegye pénztárába jelen határozat vételétől számított 30 nap alatt befizetendő 4 P. birságban elmarasztalja.

4. Szavazatbontó bizottság beterjeszti 1931 dec. 8-án, Sárospatakon tartott gyűlésének jegyzőkönyvét, mely szerint — a múlt évi őszi közgyűlés 6. és 20. sz. határozataival megüresedettnek nyilvánított e.-m.-i világi főjegyzői és lelkészi aljegyzői állásra 54 érvényes szavazat adatott be. (Cigánd, Sárospatak, Sátoralja-ujhely szavazata 2-nek számíttatván.) Szavazatot nem küldött Báj.

A beadott érvényes szavazatokból a világi főjegyzői állásnál Dr. Varga Lajos tokaji ügyvéd, világi aljegyzőre esett 49 szavazat, a többi 5 szavazat 3 egyén között oszlott meg.

Az e.-m.-i lelkészi aljegyzői állásnál a beadott szavazatok közül Nagy Sándor Béla vámosujfalusi lelkészre 38 szavazat esett, a többi 16 szavazat 12 egyén között oszlott meg.

Egyházmegyei gyűlés szavazatbontó bizottság e jelentése alapján Dr. Varga Lajost megválasztott e.-m.-i világi főjegyzőnek, Nagy Sándor Bélát pedig megválasztott e.-m.-i lelkészi aljegyzőnek jelenti ki. Utóbbtól a hivatalos esküt kiveszi s az elhivottak anyaszentegyházunk érdekében végzendő minden munkájára a nagy Isten áldását kéri.

Egyben a megüresedett egyházmegyei világi aljegyzői tisztre a szavazást elrendeli s a szavazatok beadásának határidejéül május 31-ét állapítja meg.

A szavazatot nem adott Báj-i egyházat a sárospataki theol. internátus javára az egyházmegye pénztárába 30 nap alatt befizetendő 8 P. birság fizetésére elkötelezi.

5 a. Bodnár Ferenc taktaszadai lelkész az alsözempléni egyházmegyébe való beerősítését, illetve bekebelezését kéri.

Egyházmegyei közgyűlés Bodnár Ferencet taktaszadai állásába beerősíti s egyházmegyénkbe a szokásos kézszorítással bekebelezi s lelkészi munkájára Isten segedelmét és áldását kéri.

5/b. A megyaszói, olaszliszkai, révleányvári, tiszakarádi, tiszaladányi egyházak kérik törvényesen megválasztott tanítójuknak, illetve tanítónőjüknek állásukba való beerősítését és egyházmegyénkbe való bekebelezését. Megyaszóra Hankó Zoltán, Olaszliszkára Benkő György, Révleányvárra Fülöp Zsófia, Tiszaladányba Iván Miklós és Tiszakarádra Szabó Zoltán és Bereyné Papp Mariska Berta választatott meg.

Egyházmegyei közgyűlés, miután a választás jogerőre emelkedett, Hankó Zoltán megyaszói, Benkő György olaszliszkai, Bereyné Papp Mariska tiszakarádi, Fülöp Zsófia révleányvári rendes tanítókat, Szabó Zoltán tiszakarádi, Iván Miklós tiszaladányi s.-tanítókat állásukba beerősíti s egyházmegyénkbe bekebelezi; azoktól, kik még esküt nem tettek, a hivatalos esküt kiveszi. Együttal utasítja őket, hogy akik közülök az 1907. t.-c. 32. §-ában előírt esküt a kir. tanfelügyelőnek le nem tették, államsegélyök folyósítása végett, minél rövidebb időn belül tegyék le s az erről szóló igazolványt az esperesi hivatalnak mutassák be. Ugyancsak utasítja egyházmegyei közgyűlés nevezett egyházakat, hogy a megválasztottaknak névre szóló díjleveleket állítson ki. A beerősített tanítók működésére Isten segítő és áldó kegyelmét kéri.

6/a. Mult évi őszi egyházkerületi gyűlés 130. sz. határozatával magáévá tette a Tiszántúli egyházkerület 1931. aug. 28—29. napjain tartott közgyűlésének az egyetemes konvent 37/931. sz. jegyzőkönyvi pontjával a vásárok hétköznapiakra való áttétele tárgyában hozott és a testvér egyházkerületeknek megküldött határozatát, mert az alkalmas arra, hogy a vasárnapi vásártartások megszüntetésének fontos kérdését előbbre vigye és felhívta az egyházmegyéket, hogy az abban foglaltak végrehajtásáról egyházkerületünk őszi közgyűlésére jelentést tegyenek.

Ez a határozat a következő :

Olvastatik az egyetemes konvent 372/931. sz. jkvi határozata, melyben a m. kir. kormánynak a vásárok hétköznapiakra való áttételének támogatását ígérő válasza foglaltatik.

Egyházkerületi közgyűlés minden egyházmegye figyelmét azzal hívja fel egyetemes konvent vonatkozó határozatára, jelentsék be, hogy területükön mely vásártartási joggal bíró községek tartják vasárnap vásárjaikat, az illetékes egyházközség presbitériuma tett-e már lépést a vásároknak hétköznapiakra való áttétele érdekében. Ha nem tett volna, felhívja közgyűlés az illető presbitériumot a mozgalom megindítására, vagy az esetleges akadályok bejelentésére. Az egyházmegyei belmissziói bizottságokat felhívja közgyűlés, hogy ezt a kérdést tartsák állandóan napirenden s minden egyházmegyei közgyűlésre jelentsék be, melyik vasárnapi vásár tétetett át hétköznapra, vagy ha ez nem történt meg, mi annak az oka? Kik azok, akik ezt esetleg ellenzik és milyen indokolással. Együttal pedig minden egyes presbitériumát utasítja közgyűlés, hogy a vasárnap megünneplése tekintetében az E. T. I. tc. 14. §. 1. pontjában foglalt törvényszerű köteleességeket pontosan teljesítsék. Lelkészeink minden alkalmat ragadjanak meg arra, hogy a vasárnap megszentelésének köteleessége a közvéleménybe úgy átmenjen, hogy maguk az egyháztagnak ítéljék el és kárhoytassák mindazt, ami a vasárnap megszentelésével ellenkezik.

Egyházmegyei gyűlés egyházkerület határozatát lelkészekkel, presbitériumokkal, belmissziói bizottsággal és annak előadójával ez uton közli s felhívja őket a határozatban foglaltak foganatosítására. Esperesét pedig utasítja, hogy készítse el azon egyházközségek kimutatását, hol vasárnapi vásárok tartatnak s kérdezze meg érdekelt presbitériumokat, tettek-e valamilyen lépést a vásároknak hétköznapiakra leendő áttétele érdekében s az összegyűjtött adatokat az őszi egyházkerületi gyűlésre leendő felterjesztés végett legközelebbi egyházmegyei gyűlésnek mutassa be.

6/b. Mult évi őszi egyházkerületi gyűlés 150. sz. határozata utján közli egyházmegyénkkel azon rendelkezését, hogy a kitöltött missziói jelentő ívek ezután az egyházlátogatás alkalmával a presbitériumok előtt minden egyházközségben felolvasandók.

Egyházmegyei gyűlés egyházkerület fenti határozatának foganatosítására ez uton hívja fel esperesének, az egyházlátogatóknak, lelkészeknek és presbitériumoknak figyelmét.

7. Olvastatott a következő részleges esperesi jelentés az 1931. évről:

*„Nagyiszteletű és Méltóságos Egyházmegyei Közgyűlés!*

Egyházkerületünk püspökét, *Dr. Révész Kálmánt* az Úr 1931 december 4-én magához szólította. A magyar református egyház történetíróinak feladata lesz megrajzolni az ő jellemét, méltatni munkásságát s egész egyéniségét beleilleszteni sok megpróbáltatással telt korunk történetébe. Mi most itt kegyeletes emlékezéssel valljuk, hogy bölcs volt a kormányzásban, fáradhatatlan a munkában, mindhalálig hű a szolgálatban. Ezek a tulajdonságok szerencsésen egyesültek benne meleg szívvvel, megértő jóindulattal és a keresztyén ember kedélyvilágának örök derűjével. Mosolygásra teremtette az Isten s mégis annyi szomorúságot kellett látnia. Életeleme az aktivitás volt s mint püspöknek meg kellett elégednie azzal, hogy tartsa, ami a nagy pusztulásból megmaradt. — Nyugalmának őrizője, szeretteinek vigasztalója, Anyaszentegyházunknak megtartója legyen a gondviselő Isten!

Folyó hó 6-án meghalt *Bacskaý Károly* ricsei lelkész-testvérünk. Puritán jellemű pásztor és aggodalmasan pontos tisztviselő volt. Lelkét szüntelenül epesztette gyülekezetének gondja. Gyülekezetét az új trianoni határ és nem kis mértékben az utolsó évtized ott lejátszódott politikai viharai speciálisan nehéz tereppé tették. Mig testi ereje tartott, állt az őrhelyen szilárdan és hűséggel s templom és iskolák bizonyágai folyton munkát kereső és találó gondoskodásának. — Azután elfáradott, segítséget kért, majd Isten akaratából megpihent. Legyen emléke áldott!

A régi gárdából *Kazay Sándor* nyug. lelkész dőlt ki a múlt év dec. 8-án. Működése javarésze a háború előtti időre esik. Maklár, Lászlófalva, majd Sajóhidvég lelkipásztora volt. Ez utóbbi helyen mint segédlelkésze, majd mint utódja voltam tanuja tisztas papi munkájának, becsületes



törekvéseinek, atyai jóságának és pásztori szelidségének. Élete 82-ik évében a szolgálati nyugalom állapotából az örök nyugalom álmára hívta el a mennyei Atya. Leteszem sirjára az emlékezés olajágát: nyugodjék békében!

A mieink közül Szabó Sándor ügyészünk édesatyját, Nemcsik Endre zemplénagárdi lelkészünk szintén édesatyját gyászolja. Legyen velök vigasztalásával a kegyelmes Isten!

A halottakat elsiratván, töröljük le könnyeinket s az élőkre vessük tekintetünket. Egyházkerületünk presbiteriumainak impozáns többsége Farkas István alsóborsodi eseprest ültette a megüresedett püspöki székbe. Új püspökünk előtt tisztelettel és jóreménységgel állunk meg. Akik őt közelebről ismerik: gyülekezete, egyházmegyéje tagjai határtalan szeretettel övezik. Bizonyosan nem ok nélkül. Bizonyosan volt alkalmuk szíve melegét, kormányzása bölcsességét érezni, tapasztalni. Jóreménységgel várjuk, hogy szerető gondját most már egyházkerületünk minden gyülekezetére kiterjessze. Aki ma püspökséget kíván, nemcsak jó dolgot kíván, hanem súlyos feladatok megoldására, kereszt-hordozásra, talán Golgotajárásra vállalkozik. Imádságunkkal sátort vonunk főpásztorunk felett: őrizze, áldja s munkáját sikerrel koronázza a mindenható Isten!

Egyházkerületünk világi elnöke Dókus Ernő Ónagyméltósága folyó évi február 5-én születése 80-ik évfordulóját érte meg Isten kegyelméből és jótetszéséből teljes testi és lelki erőben. Adjunk kifejezést efeletti örömnünknek s kérjük Isten áldását tisztelettel övezett világi vezérünk további életére.

Janka Károly tanácsbíránkat Magyarország Kormányzója kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki. Ennek a kitüntetésnek az igazi értékét az adja meg, hogy érdemes férfiút ért. Janka Károly a cigándi lelkészségtől az egyházkerületi főjegyzőségig, a főiskolai gondnokságtól a konventi és zsinati tagságig, községe ügyes-bajos dolgaitól az országos politika határáig, szemünk láttára annyi munkát fejt ki, hogy annak hire természetszerűleg emelkedett az államfő magaslatáig. Kitüntetéséhez őszinte örömmel gratulálunk!

Nagytisztelendő Egyházmegyei közgyűlés! Mult őszi egyházmegyei közgyűlésünk határozata alapján az egyesített

egyház- és iskolalátogatás május és június hónapokban lesz megtartva, így a gyülekezetek hitéletére, anyagi és kormányzati ügyeire vonatkozó mostani jelentésem nem támaszkodhatik az egyházlátogatói jelentésekre. Tekintettel azonban arra, hogy nincs olyan gyülekezet, amelyet esperességem ideje alatt meg ne látogattam volna, de meg a hivatali felügyelet révén állandó érintkezésben vagyok a gyülekezetekkel, elmondhatom, hogy ismerem gyülekezeteink helyzetét együttvéve és külön-külön is. — Népünk a terméketlen esztendőök mostohaságával, az eladósodottság megalázó állapotával s ezek következtében az adófizetés nehézségeivel küzd. És velök közös sorsban küzdenek lelkészeink és tanítóink. Alig van olyan lelkész, aki párbérét s olyan tanító, aki helyi javadalmát rendesen kapná. Ilyen körülmények közt élni és gyermeket taníttatni valósággal művészet. Jó volna ezt megtudni azoknak, akik az ország félrecsúszott pénzügyi helyzetének az orvoslására nem tudnak más megoldást, mint a tisztviselői fizetések leszállítását, de jó lesz megtudni azoknak a tisztviselőknek is, akik pár százalékos fizetéscsökkenésüket pont az egyházi adó kerek megtagadásával akarják behozni.

Ismeretes, hogy egyházunkon az utóbbi időben különösen az iskolai terhek sokasodtak meg, minek következtében ismét felvetődött az államosítás és községestítés kérdése. Gondolkozzunk reálisan és legyünk őszinték. Mikor olyan vagyonu egyházközség, mint Cigánd, olyan népességű, mint Tiszakarád, olyan aktivitásu, mint Tarcal, olyan őseresjű, mint Kesznyéten, Hernádnémeti, Megyaszó küzd az iskola-fenntartás gondjával, mikor Cigánd 6·92 P, Tiszakarád 3·42 P, Sárospatak 6·02 P, Tarcal 1·32 P, Olaszliszka 0·58 P. pénztári maradvánnyal, Karcsa, Hernádnémeti, hogy csak a nagyobbakat említsem, hiánnyal zárja múlt évi számadását, s emellett a legtöbb nem tudta kifizetni tisztviselőit s nem fizette köztartozásait, ha meggondoljuk, hogy iskolapolitikánkban önállóságunkat nagy mértékben úgyis elvesztettük, hogy az állami tanerők alkalmazása, tanterv, felügyelet terén egyre mélyebb és szélesebb rést üt autonomiánkon s néha minden csekélység miatt az államsegély megvonásával fenyeget, ezek a tények gondolkodóba ejtenek bennünket afelől, hogy nincs-e itt az ideje a felekezeti oktatás

általános feladásának? Mindamellett nagyon óvatosan kell kezelnünk ezt a kérdést. Évszázados jog-feladásról van szó. Az állások betöltésének mai rendszere mellett, amikor felekezeti szempontok nem kis mértékben érvényesülnek kárunkra, semmi bizalmam nincs aziránt, hogy az államhatalom nem fogja-e ezt is kihasználni háttérbeszorításunkra. Arra is gondolni kell, hogy az állam mostani pénzügyi helyzetében, ahol csak lehet, a községre hártja az iskolafenntartás terhét. Lehetnek olyan református községek, ahol semmit sem nyerünk az iskola feladásával, mert az állam ugyan ezen református adózók pénzén fogja fenntartani, mint községi iskolát. Elvünk legyen: *ahol az iskolafenntartás az elviselhetetlen adóterhek miatt a gyülekezet létalapját támadja meg, ott bűn fenntartani. Ahol egy kis jóakarattal s a nehéz idők megpróbáltatásait áthidaló intézkedésekkel meg lehet menteni, ott bűn feladni.*

A gazdasági viszonyok minden időben erős hatást gyakorolnak az erkölcsi rend kialakulására. Ez a hatás most annál inkább érezhető, mert az erkölcs és vallás még alig, vagy egyáltalán nem heverte ki azt a súlyos megpróbáltatást, mely a háborúban és a forradalomban nehezedett reá, mikor a legvadabb emberi indulatok nemcsak szabadon tombolhattak, de erénnyé dicsőítették. Bálványok omlottak le, örökérvényűeknek tartott igazságok megdőltek. Nem csuda, ha az ilyen vajudó korszakban a szellemerkölcsi életben zürzavar van s az új gondolatok és a megváltás igényével fellépő eszmék tömkelegében a lélek nehezen vesz új irányt, kivált, ha a régitől részben vagy egészen elszakadt.

Mialatt a kapitalizmus a kommunizmussal, a történelmi egyházak pedig egymással vívják nyílt, vagy burkolt harcukat, addig a szektárius mozgalmak itt-ott részletsikereket érnek el a történelmi egyházakkal szemben. Mig a politikai polgári pártok egymást gyengítik s féltékenyen gátat vetnek egymás szervezkedése elé, addig a szociáldemokrácia a maga sejtrendszerével bedolgozta magát a falvakba. — Így néz ki az a mező, amelyen a magyar református papnak ma dolgozni kell, ahol tartani kell heroikus küzdelemmel a nemzethűség és a vallásos hit frontját. Ilyen körülmények közt nem is annyira felhaborító, mint inkább undortkeltő az

az eljárás, aminek Abaújából vettük hírét, hogy t. i. mint politikailag megbizhatatlan elemet tartja megfigyelés alatt a magyar közigazgatás a magyar református papságot, amelynek hazafiságát 400 esztendő patinája takarja és nemzet-hűségét sok szenvedés szentelte meg. Micsoda agyszükület szülte gondolkozás az, amely maholnap azt teszi a hazafiasság és megbizhatóság jelévé, hogy valaki a képviselő-választáson a hivatalos jelöltre szavaz-e vagy nem?! A magyar református papnak együtt kell éreznie a népével. Meg kell értenie a baját, panaszát, jogos igényeinek kifejezést kell adnia, mert ha nem teszi, akkor megteszik a szek-tárius apostolok és szociáldemokrata agitátorok s akkor nem csuda, ha a pap elveszti a népuél a hitelét, tekintélyét, befolyását s vele együtt elveszti mindezeket az az ügy is, amelynek a szolgálatában áll. A pap nem lelki rendőr, aki a fizetéskiegészítő államsegélyért a mindenkori kormányok szekerének szabad közlekedését biztosítja, hanem lelki-pásztor, aki békés és szelíd őrizője nyájának, de elszánt és bátor védelmezője annak azokkal szemben, akik közte ragadozni akarnak, akár hitetlen kommunisták, akár hitetlen kapitalisták legyenek azok. — Az is igaz, hogy erre a feladatra egész emberek kelleneek. Aki ma aluszékony, félénk, haszonleső, vagy a vészes idők forgatagában feladatát felismerni nem tudja, aki nem bízik a Krisztus diadalában, aki nincs kész arra, hogy martirságot vállaljon, az menjen nyugdíjba, kérjen szabadságot, vagy a legjobb esetben tartson káplánt. És amit így mondok a papoknak, azt megfelelő változtatással vegyék magokra a tanítók s épügy a presbiteretek és minden rendű és rangú világi tisztviselők is.

Ami most már egyházmegyénk gyülekezeteinek állapotát illeti, az anyagi vonatkozású nehézségeken kívül az évek óta megszokott kép tárul elénk úgy a hitélet, mint az egyházkormányzás terén. Mint rendkívüli eseteket jelentem a következőket:

Bodroghalászon a lelkész és gyülekezet harcban áll egymással. Az egyháztagok egy része szinte terrorisztikusan követeli a lelkész eltávolítását, kitéréssel is fenyegetőznek. Viszont a lelkész igazát védi. Nem vagyok abban a helyzetben, hogy az ügyet részletesen ismertessem és arról ítéletet mondjak, mert az ügy minden vonatkozásában bírói

eljárás alatt áll s az egyházkerületi bíróság megítélésére vár.

Tiszakarádon a bomlás tünetei kezdtek jelentkezni. Az egyházi adóban sok a hátrálék. A presbitérium tagjai lemondtak. Indokolásul azt hozzák fel, hogy a nép a lelkészszel szemben bizalmatlan az egyház anyagi ügyeinek a vezetése miatt. Nagyszámu kilépések történtek. Nyilatkozatot adtak a kezembe, melyszerint a lelkész — már a választás után — fizetésének egy részét elengedte. A lelkész összeütközésbe került a káplánjával, azt önkényesen valósággal elkergette, mire az egyháztagok számos aláírással a s.-lelkész visszahelyezését és a lelkész eltávolítását kérték. Tudomásomra jutott valami iskolában rendezett bál alkalmával történt botrány is. A tanítók ellen — Bereiné kivételével — a tanfelügyelőség emelt panaszt, tanítási eredménytelenség miatt, a lelkész ellen pedig ugyanakkor amiatt, hogy fedezte a tanítók kifogásolható magatartását. A tanítókat kötelességeik lelkiismeretes teljesítésére intettem, a lelkészt pedig felhívtam, hogy mivel tudomásom szerint úgylis cseregondolatokkal foglalkozik, ezuton való eltávozási szándékát a mai napig valósítsa meg. Erre egy március 5-én hozott presbiteri és március 6-án hozott közgyűlési határozat érkezett hozzám, mely szerint a lelkész elleni minden vádaskodást visszavonnak, neki bizalmat szavaznak, szeretettel veszik körül és büszkék reá. Minden vágyuk, hogy egymással békességben legyenek. — Ha ezeket a határozatokat nem valami mellék cél, hanem valóban a békesség utáni őszinte vágy sugallta, akkor áldásunk reájok. Azonban a tiszakarádi lelkipásztortól és tanítóktól ezután megköveteljük, hogy abban a gyülekezetben, ahol felekezeti surlódások munkájukat nem is nehezítik, intenzív és eredményes munkát fejtsenek ki egyházban, iskolában és iskolánkivüli népoktatásban egyaránt.

Bodrogolasziban nagyon boldog állapotok lehetnek, mert a lelkész és tanító ráérnek egymással civakodni. Egyszer már kibékítettem őket, most azonban újra kezdik. Innen figyelmeztetem a lelkész urat, hogy a tanítóval megértéssel, szeretettel bánjék. Viszont figyelmeztetem Kertész Sándor tanító urat, hogy amikor az iskolaszéki elnök hivatalos kötelességét teljesíti, az lehet, hogy túltengő önérzetében ütkö-

zik, de semmi esetre sem jogosítja fel arra, hogy az iskolaszéki elnökkel tiszteletlen, gúnyos hangon levelezzen. Ha ez a nyilvános kioktatás sem fog használni, akkor majd a fegyelmi bíróságra bízom a további kioktatást.

Az 1931. évi tavaszi egyházmegyei közgyűlés 8/f. sz. határozatával utasított, hogy Halmy Miklós bodrogolaszi lelkes szabadságának letelése után érdeklődjem, hogy egészsége helyreállt-e annyira, hogy két gyülekezetét gondozni képes. Bemutatom a sárospataki járási tiszti orvos bizonyítványát, melyszerint kétoldali tüdőtuberkulózisa van, külső egyházi szolgálatokat végeznie tilos, egyéb egyházi szolgálatot végezhet. Gyülekezeteiből hozzám panasz nem érkezett amiatt, hogy valamely szolgálat ellátatlan volna.

Ricsén sok baj van. A presbitérium jelenti, hogy még a tűzbiztosítási díjat sem tudja az egyház fizetni. Ez pedig nagyon felelősségteljes dolog. Az éveken át kimutatott egyházi adóhátralékot az illetékes hatóság nem hajtotta be. Akik eddig rendesen fizettek, most azt mondják, hogy addig nem fizetnek, míg a hátralékokat be nem szedik, úgy, hogy az 1931. évi adót már csak az adózók 10 % -a fizette be. „Az egyházból kitértek gyermekei után, akik az iskolakötelesek tetemes részét képezik, az iskolafenntartáshoz hozzájárulni egyáltalán nem akarnak.“ — Ez az utóbbi jelentés különösen feltűnő, mert sok kitérőre lehet belőle következtetni s ezzel szemben megállapítottam, hogy a statisztikai adatok közzlése alkalmával az utolsó 3 év alatt Ricséről egyetlen kitérőt sem jelentettek. — Az egyházközség felügyelő lelkészévé Verebélyi Dezsőt jelöltem ki, tőle várunk a legrövidebb időn belől tárgyilagos jelentést az egyházközség helyzetéről.

Sajnálattal jelentem, hogy Filep István györgytarlói tanító állandóan beteg, szabadságon van, dolgait helyettes tanító látja el. Az illetékes iskolaszék figyelmét felhívtam, hogy végre is le kell számolni a nyugdíjazás gondolatával. Nem kaptam jelentést arról, hogy mik a tervei az iskolaszéknek.

Felmerült eset kapcsán tisztelettel javaslom, ismerje el az Egyházmegyei Közgyűlés és vonatkozó határozatát hasonló célból terjessze fel az egyházkerületi közgyűlés elé, **hogy az E. T. I. tc. 14. §. 1) pont harmadik bekezdése alap-**

ján az egyházhatósági tisztviselőkre adandó szavazatoknál egyházmegyénkből Cigánd, Sárospatak, Sátoraljaujhely a lélekszám alapján 2 szavazattal bír.

Az 1931. évi statisztikai adatokat a következőkben van szerencsém előterjeszteni :

*Népmozgalmi statisztika az alsózempléni egyházmegyében az 1931. évről.*

Lélekszám : 53000.

Született fi : 805, nő : 771. Összesen : 1576.

Törvényes : 1438, törvénytelen : 138.

Meghalt fi : 550, nő : 478, összesen : 1028.

Tiszta házasság : 321.

Vegyes házasság : 144.

Reverzális javunkra : 77.

„ kárunkra : 69.

Egyházunkba belépett fi : 20, nő : 18, összesen 38.

Egyházunkból kilépett fi : 32, nő : 29, összesen 61.

Konfirmált fi : 210, nő : 261, összesen : 471.

Urvacsorázott fi : 27299, nő : 34415, összesen : 61714.

*Vagyon statisztika az alsózempléni egyházmegyében az 1931. évről.*

1. Adakozás	: 13.568·01 P.
2. Építkezésre fordított összeg	: 20.295·75 P.
3. Bevétel	: 275.885·50 P.
4. Kiadás	: 267.236·80 P.
5. Maradv.	: 8.648·70 P.
6. Épületek értéke ... ..	3,569.700·85
7. Földek értéke ... ..	2,796.201·48
8. Ingóságok értéke... ..	387.820·60
9. Tőkék és alapok... ..	47.131·53
10. Alapítványok ... ..	10.648·30
11. Hasznos jogok értéke ... ..	35.099·94
12. Magtári termények értéke ... ..	14.014·25
13. Összes vagyon (5—12. összege) ...	6,869.265·65
14. Teher... ..	280.239—
15. Tiszta vagyon ... ..	6,589.026·65 P.

Midőn jelentésem tudomásulvételét kérem s magamat a Nagytiszteletű és Méltóságos Egyházmegyei Közgyűlés kegyes jóindulatába ajánlom, mély tisztelettel vagyok  
Sátoraljaújhely, 1932 március 16.

alázatos szolgája

*Kiss Ernő*  
esperes.“

Egyházmegyei gyűlés esperesének a mai nehéz viszonyokra hűen rávilágító s gyülekezeteink heroikus küzdelmeit feltáró jelentését, hálás köszönetének kifejezése mellett tudomásul veszi s ahhoz fűzötten a következő határozatokat hozza:

a) Egyházmegyei gyűlés a visszaemlékezés pillanatában meghatódottsággal tekint és fájdalommal roskad le amellett a sír mellett, amely egyházkerületünk nagy püspökének, néhai Dr. Révész Kálmánnak a hamvait takarja, mert a maga döbbenetes valóságában érzi azt a veszteséget, amelyet püspökének sirba hanyatlása jelent egyetemes egyházunk számára. A megboldogult a kálvinista nagy jellemeknek volt nemes megtestesítője és mintaképe, aki mindenkor fáradhatatlan odaadással és önzetlenséggel forgolódott az anyaszentegyház oltárai körül s a legnehezebb időkben is mindig hűséggel állt őrt annak kormányrudja mellett. Nemes emlékét soha el nem muló szeretettel és hálával őrzi egyházmegyénk s midőn a porladó csontoknak zavartalan nyugalmat, a megdicsőült léleknek pedig örök üdvösséget kíván, egyben a gyászeset alkalmával jelen határozat útján tolmácsolja őszinte és meleg részvétét a megboldogult főpásztor vérző szívé családja előtt.

b) Hasonló, fájdalmas érzések közt vesz tudomást a többi veszteségekről is és kegyelettel örökíti meg jegyzőkönyve lapjain néhai Kazai Sándor ny. lelkésznek, továbbá néhai Bacskay Károly volt ricsei lelkésznek, egyházmegyénk egyik legidősebb őrállójának az emlékét, aki hivatali körében a puritánság, a lelkiismeretes kötelesség és



hűséges szolgálat charizmáival felékesítve forgolódott s úgy a boldogultak családtagjainak, mint egyházmegyénk többi, gyásszal sujtott tagjainak is mélységes fájaldalmukban való együttérzését és igaz részvétét határozati kivonat alakjában juttatja el.

c) Bensőséges érzésekkel üdvözli és bizalommal köszönti főtiszteletű és méltóságos Farkas István elválasztott püspök urat a Tiszáninneri egyházkerület püspöki székében, mert személyében egyik nagyrabecsült, kipróbált hűségű, fáradhatatlan buzgóságú, anyaszentegyházunkért égő és áldozó szívű munkását bízta többre és hívta el a szélesebb munkamezőn való forgolódásra gyülekezeteink nagy többségének a bizalma. S midőn egyházmegyénk is oda áll a tisztességet tevők sorába, azért könyörög az örökkévaló Istenhez, hogy dicsőítse meg a maga erejét a királyi vezérség paizsára emelt kedveltjén s áldja meg mindazokkal a kegyelmi ajándékokkal, amelyek őt szent szolgálatára kiváltképpen alkalmassá teszik.

d) Egyházmegyei gyűlés Isten előtti alázatos leborulással és mélységes hálaadással fordul Dókus Ernő Ónagyméltósága felé is 80 éves születési évfordulója alkalmából s büszke örömmel, meleg szeretettel köszönti benne ref. anyaszentegyházunk világi vezérét, aki hosszú évtizedekre terjedő közéleti pályáján mindig eszményképe volt az ideális célokért önzetlelül küzdő és hűséggel szolgáló férfiagnak. S midőn közgyűlés egyházmegyénk egész egyetemének szeretetteljes köszöntését a ritka évforduló alkalmával kifejezésre juttatja, arra kéri a Minden áldások kiapadhatatlan kútfejét, hogy oltalmazó gondviselésének a palástjával takarja be továbbra is Ónagyméltósága fenkölt személyét, hogy nemes erényekkel ékeskedő életéből még sok esztendőkön keresztül áldás fakadjon ref. anyaszentegyházunk számára.

e) Szeretettel köszönti kormányfőtanácsosi kitüntetése alkalmával *Janka Károly* cigándi lelkeszt, akinek anyaszentegyházunk és magyar ha-

zánk érdekében kifejtett sokirányú önzetlen szolgálata méltán érdemelte ki a magas helyről jött kitüntetését, mert nevezett mindazokon a helyeken, ahova állíttatott s mindazokon a munkamezőkön, melyek megművelésére vállalkozott, elsőrangú és maradandó értékű munkát végzett.

Öszinte szívvel óhajtja egyházmegyénk, hogy sokáig élvezhesse megérdemelt kitüntetését!

*f)* Egyházmegyei gyűlés a mai válságos időkben éber őrállásra, fokozott hűségre hívja fel mindazokat, akikre gyülekezeteink fennmaradásának gondjai nehezednek, nehogy e súlyos időkben hűtlen sáfároknak találtsunk.

*g)* Egyházmegyei gyűlés a tiszakarádi egyház zavaros ügyeiről szóló jelentést abban a reményben, hogy a helyreállt béke tartós és maradandó lesz, tudomásul veszi; komolyan figyelmezteti azonban lelkészt és érdekelt tanítókat, hogy a jövőben működésükkel kifogásra okot ne adjanak. S mivel márc. 5. és 6.-án tartott gyűlések jegyzőkönyvéből nem tűnik ki, hogy ki elnökölt jelzett gyűléseken, utasítja esperesét ennek tisztázására s ebből folyó intézkedések megtételére.

*h)* Utasítja egyházmegyei gyűlés a ricsei egyház felügyelő lelkészét, hogy a kitérésű ügyekre vonatkozó, a valóhelyzetet feltüntető jelentését esperesi hivatalhoz mielőbb terjessze be.

*i)* Megkeresi egyházmegyei gyűlés a György-tarlói iskola iskolaszékét, hogy esperesének iskolaügyben hozzáintézett megkeresésére a választ adja meg.

*j)* Felterjesztést intéz egyházkerületi gyűlésre, hogy mivel Cigánd, Sárospatak és Sátoraljaujhely egyházközségek rendelkeznek az E. T. I. tc. 14. § *i)* pontjában foglalt kivánalmakkal, ismertessenek el 2 szavazati joggal bíró egyházközségeknek.

*k)* Megbizzza esperesét, hogy ahonnan jelentés érkezik a szekták működése folytán előálló nagyobb számú kitérésekről, tegye vizsgálat tárgyává, hogy nincs-e valami baj a gyülekezetben s a vizs-

gálat eredményéhez mérten a szükséges intézkedéseket tegye meg.

l) Egyházmegyei gyűlés testvéri együttérzéssel csatlakozik az Abaúji egyházmegye elégtételt kérő határozatához.

m) Egyházmegyei gyűlés felterjesztést intéz egyházkerületi gyűlésre, hogy Egyetemes Konvent útján a M. kir. kormánynál kövessen el minden lehető, hogy 400 éves elemi iskoláink továbbra is fenntarthatók legyenek, mert sok helyen az iskolák fentartásával járó, elviselhetetlen terhek gyülekezeteink létalapját támadták meg.

8. Egyházkerületi képviselőkül őszi közgyűlésünkig terjedő hatállyal kiküldetnek

elnökség mellett, lelkészi részről: Hegedüs László, Kun Zoltán tanácsbírák és Janka Péter egyházmegyei főjegyző rendes-, Batta János póttagul; világi részről: Dr. Asztalos Kálmán, Dr. Besseney Zénó, Hodossy Béla tanácsbírák rendes-, Hubay Kálmán tanácsbíró póttagul.

9. Elnökség jelenti, hogy a bírósági gyűlés 12 órakor veszi kezdetét.

Tudomásul szolgál.

10. Olvastatott Janka Károly egyházmegyei lelkészi tanácsbíró következő lemondó levele:

*„Nagytiszteletű és Méltóságos Elnökség!  
Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!*

Szeretett egyházmegyénk iránti fiúi szeretettel és örök hálával jelentem be mély tisztelettel lelkészi tanácsbírói állásomról való lemondásomat. Midőn ezt teszem, lehetetlen, hogy ki ne fejezzem köszönetemet mindazok iránt, akik reám nézve lehetővé tették Isten ügyének kiterjedtebb körben való szolgálatát. A Nagytiszteletű és Méltóságos elnökségre, a Nagytiszteletű Egyházmegyei közgyűlésre és egyházmegyénk egész közönségére imádságos szívvvel kérem

az örökkévaló Isten áldását. Ha jól emlékszem vissza, most másodszer kellene kérnem az egyházlátogatás alóli felmentésemet. Az eset megújulása arra emlékeztet, hogy számba kell vennem fogyatkozó erőimet. Nem szabad senkinek a közéletben elfoglalni olyan helyet, ahol csak a számot szaporítja. Ez volt az elvem mindenkor s ezt magamra nézve első helyen kívánom alkalmazni. „Az aratnivaló sok,“ azért fiatal, erős munkásokat kell az aratásba beállítani. Mi pedig kalászfalunk az emlékezet tarlóján, tudva, hogy reánk magunkra is maholnap a learattatás vár.

Fiúi szeretettel és mély tisztelettel vagyok

Cigánd, 1932 február 17.

*Janka Károly, ref. lelkész.*“

Egyházmegyei gyűlés — bár tudatával bir annak, hogy Janka Károly tanácsbíró úr önzetlen és hűséges szolgálatait mily sok irányban veszi igénybe ref. anyaszentegyházunk — mégis ragaszkodó szeretettel kéri őt arra, hogy lemondási szándékától eltekintve, tartsa meg továbbra is egyházmegyei tanácsbírói tisztét s mint eddig tette, ezután is vegyen részt egyházmegyénk ügyeinek vezetésében.

11. Elnökség jelenti, hogy az E. T. I. tc. 15. § *d)* pontja alapján a Prügy-i egyháznak 900 Pengő átmeneti kölcsön felvételére adott engedélyt.

Egyházmegyei gyűlés elnökség jelentését jóváhagyólag tudomásul veszi.

12. A sárai leányegyház kéri az 1932. évi január hó 17-ik napján hozott azon presbiteri és közgyűlési egyhangu határozatának jóváhagyását, mellyel elhatározta, hogy a tanítói lakás vételére fejében fizetendő 3.600 P, továbbá ezen lakáshoz szükséges melléképületek felépítésére előirányzott 3.000 P, végül az iskolaépítés alkalmával a templom-alapból kölcsönvett 2.400 P visszatérítése, összesen 9.000 P-t kitevő összeg előteremtése céljából kölcsönt vesz fel a tolcsvai takarékpénztárból. Ezen kölcsönök fedezetéül szolgál az Egyetememes Konvent által 1930. évben

megszavazott s 9000 P összegnek megfelelő tőkekamat-segély, melynek kiutalása csak akkor történhetik, ha a segélyt nyert egyház hitelt érdemlően igazolni tudja, hogy a segély folyósítása alapjául szolgáló kölcsönt felvette. Nevezett takarékpénztár ígéretet tett arra nézve, hogy a mai súlyos gazdasági és pénzügyi viszony ellenére is — megfelelő váltófedezet ellenében — kiutalja a kért 9000 P-s kölcsönt.

Egyházmegyei közgyűlés jóváhagyja a sárai leányegyház azon presbiteri és közgyűlési határozatait, melyekkel elhatározta, hogy a tanítói lakás vételárába fizetendő 3.600 P, továbbá ezen lakáshoz szükséges melléképületek felépítésére előirányzott 3.000 P, végül az iskolaépítés alkalmával a templom-alapból kölcsönvett 2.400 P, végösszegben 9.000 P-t kitevő szükségletének fedezetéről váltókölcsön felvétele útján kíván gondoskodni és e kölcsönt az Egyetemes Konvent által megszavazott tőkekamat-segély felhasználásával kívánja visszafizetni.

Egyházmegyei Közgyűlés ezen határozatát további jóváhagyás elnyerése végett a főtiszt. egyházkerületi Közgyűlés elé felterjeszteni rendeli.

Jóváhagyandó volt a kölcsön felvételére irányuló kérelem, mert az egyháznak az elhatározott kölcsönre fontos egyházi és kulturális érdekből multhatatlanul szüksége van, mert határozatait az egyház presbiteriuma és közgyűlése a törvény által reá ruházott hatáskörben jogosan és szabályszerűen hozta meg és ennél fogva Egyházmegyei Közgyűlés a kérelem teljesítésének semmi akadályát nem látta.

13. A Sára Református Egyház jóváhagyás végett felterjesztette a közte, mint vevő és Csernyik József olaszliszakai lakos mint eladó között a bodrogsadányi 4. sz. telekkönyvi betétben 912 30. hr. szám alatt felvett ingatlanra vonatkozóan Sára községben 1932. évi január 21-én kötött vételi szerződést. Előadja, hogy a vétel tárgyát tevő ingatlanon álló épületre tanítói lakás céljából szüksége van és annak megvételét — az iratokkal együtt

felterjesztett jegyzőkönyvi kivonatból megállapíthatóan — a felterjesztő Egyház Presbitériuma és Közgyűlése névszerinti szavazással egyhangulag elhatározta.

Egyházmegyei Közgyűlés a Sári Református Egyház mint vevő és Csernyik József olaszliszakai lakos mint eladó között Sára községben 1932. évi január 21-én a bodrogsadányi 4. sz. telekkönyvi betétben 912/30. hr. szám alatt felvett ingatlanra vonatkozó adás-vételi szerződést jóváhagyhatónak nem találta;

mert a jóváhagyás az egyházi törvények általános határozmányainak értelmében csak az esetben adható meg, ha a vétel tárgyát képező ingatlan tehermentessége hiteles telekkönyvi kivonattal, a kikötött vételár helyessége közhatóság által kiállított adó- és értékbizonyítvánnyal igazolva van; a felterjesztett iratok között azonban hiteles telekkönyvi kivonat és közhatóságtól származó értékbizonyítvány feltalálható nem volt.

Utasítja az Egyházmegyei Közgyűlés a szerződést felterjesztő Egyházat arra, hogy az előbb említett hiányzó okiratokkal kiegészített szerződést és a felterjesztéshez most is mellékelve volt Presbiteri és Egyházközgyűlési jegyzőkönyveket az Egyházmegye Elnökségéhez terjessze fel;

és felhatalmazza az Egyházmegye Elnökségét arra, hogy a jelenleg hiányzó előbb felsorolt okiratokkal felszerelt szerződést, ha a vétel tárgyát tevő ingatlan tehermentessége és a vételár helyessége a csatolmányokból kétségtelenül megállapítható lesz, azt hagyja jóvá és jóváhagyás végett a Méltóságos és Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés elé terjessze fel;

míg az esetben, ha az újabban felterjesztendő iratok az ingatlan tehermentessége és értéke tekintetében fennálló bizonytalanság elosztatására nem lesznek alkalmasak, az iratokat a jóváhagyás kérdésében való határozás végett terjessze az Egyházmegye legközelebbi közgyűlése elé.

14. Az Olaszliszkai Református Egyház jóváhagyás végett felterjeszti a közte mint vevő és Gagyai Károly olaszliszkai lakos mint eladó között Olaszliszkán 1932 január 11-én a bodrogkisfaludi 359., a szegi-i 274. és a szegilongi 274. sz. telekkönyvi betétben felvett közös erdőjuttalék 4/722-ed részére vonatkozóan létrejött adás-vételi szerződést. Előadja, hogy a venni szándékolt erdőjuttaléokra az Egyháznak szüksége van, azt tehermentesen vásárolta meg. A vétel névszerinti szavazással történt, egyhangú elhatározását presbiteri és közgyűlési jegyzőkönyvi kivonatokkal a vételár helyességét hatósági adó- és értékbizonyítvánnyal igazolja.

Egyházmegyei Közgyűlés az Olaszliszkán 1932 január 11-én az Olaszliszkai Református Egyház mint vevő és Gagyai Károly olaszliszkai lakos mint eladó között a bodrogkisfaludi 359., a szegii 274. és szegilongi 309. sz. telekkönyvi betétekben felvett közös erdőből négy—hétszázhuszonketted juttaléokra vonatkozóan létrejött vételi szerződést jóváhagyhatónak nem találta ;

mert a jóváhagyás csak akkor adható meg, ha a vétel tárgyát tevő ingatlanok tehermentessége hiteles telekkönyvi kivonattal igazolva van, ilyen kivonat azonban a Közgyűlés elé terjesztve nem lett.

Utasítja az Egyházmegyei Közgyűlés a felterjesztő Egyházat arra, hogy hívja fel eladót a vétel tárgyát tevő ingatlanjuttalékok tehermentességét tanúsító hiteles telekkönyvi kivonat beszerzésére és a vevő egyházhoz való benyújtására. Ennek megtörténte után a vevő egyház a kiegészített iratokat az Egyházmegye Elnökségéhez terjessze fel.

Felhatalmazza az Egyházmegyei Közgyűlés az Egyházmegye Elnökségét arra, hogy a jelenleg hiányzó hiteles telekkönyvi kivonatokkal felszerelt vételi szerződést, ha a vétel tárgyát tevő ingatlanjuttalékok tehermentessége a csatolmányokból kétségtelenül megállapítható lesz, hagyja jóvá és jóváhagyás végett a Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés elé terjessze fel ;

mig az esetben, ha az újabban felterjesztendő iratok a vétel tárgyát tevő ingatlanjuttalékok tehermentességének kétségtelen megállapítására alkalmasak nem lennének, az iratokat a jóváhagyás kérdésében való határozás céljából terjessze a legközelebbi Egyházmegyei Közgyűlés elé.

15. A Tiszakarádi Református Egyház jelenti, hogy ifjabb Karászy Dániel tiszakarádi lakos engedélyt kért az Egyháztól arra, hogy az ő — még most is életben levő — szülei: idősebb Karászy Dániel és Barnóth Zsófia által 1927. év október havában az Egyháznak templom- és toronyépítés céljára ajándékozott tiszakarádi 513, 514/1. és 514/2. hr. számú ingatlanok tulajdonjogát az Egyháztól megválthassa 150 pengős pénzbeli alapítvány létesítésével és az említett ingatlanokat, amelyek jelenleg még az ajándékozók nevén vannak telekkönyvezve, maga nevére átirathassa.

A Tiszakarádi Református Egyház elhatározta, hogy ifjabb Karászy Dániel — egyháztanácsosának — kérelmét teljesíti, az 150 pengős pénzbeli alapítványt az ingatlanok ellenértékéeként tőle elfogadja és megengedi azt, hogy a kérelmező az elől felsorolt ingatlanok tulajdonjogát az eredeti ajándékozókról közvetlenül a maga nevére átirathassa. Az egyház elhatározását azzal indokolja, hogy az elől felsorolt ingatlanok az ajándékozás eredeti feltételeinek, templom és torony építésének céljaira fekvésüknél fogva nem alkalmasak, mert a községnek mélyebb, tavasszal rendszerint talajvíz alá kerülő részén fekszenek, a környékük sáros és rendkívül rosszul közelíthetők meg és az egyház anyagi helyzete sem teszi lehetségessé azt, hogy belátható időn belül templomot és tornyot építhessen, minélfogva az ajándékba kapott ingatlanokat — amik az ajándékozás feltételei szerint másra, mint az említett építkezésre, fel nem használhatók, az Egyház most semmire használni nem tudja és nem is fogja tudni, minélfogva — az egyház megítélése szerint — a 150 pengős alapítvány elfogadása az Egyházra nézve előnyt jelent; miért is az Egyház kéri ezen elhatározásának Egyházmegyei jóváhagyását.

Egyházmegyei közgyűlés a kérelmezett jóváhagyást megadhatónak és az elbírálás alatt álló



kérdést eldöntésre alkalmas állapotban levőnek nem találta.

Ifj. Karászy Dániel tiszakarádi lakos kérelme lényegében a tiszakarádi 513, 514/1. és 514/2. hr. számú ingatlanok tulajdonjogának az Egyháztól való megszerzésére, vagyis vételre irányul s e tekintetben nincsen jelentősége annak, hogy a kérelmező a kínált pénzbeli ellenértéket vételárnak, vagy alapítványi összegnek nevezi.

Ennélfogva az elbirálás alatt álló kérdés az Egyházalkotmányi és ügyviteli szabályoknak az adásvételekre vonatkozó rendelkezései betartásával döntendő el. Ezen rendelkezések alkalmazása szempontjából a felterjesztett iratok hiányosak ; mert :

Egyházi Alkotmányunk I. törvénycikkének 25-ik és 43-ik §§-ai szerint : „terhes szerződés kötésénél minden alkalommal névszerinti szavazás rendelendő el s a szavazók nevei jegyzőkönyvbe veendők.“ A felterjesztő Egyház 1932 március 6-án megtartott Közgyűlése ennek a rendelkezésnek nem felel meg s az arról felvett jegyzőkönyvből a jelenvoltak nevei és szavazatai hiányoznak ; minélfogva a gyűlés határozata érvénytelen.

A felterjesztő Egyház nem mutatott be a Közgyűlésnek s nem mutatott be az Egyházmegyei Közgyűlés elé sem olyan közhatósági értékbizonyítványt, amelyik a kérelmező által megajánlott ingatlanellenérték helyességének megállapítására alkalmas lenne ; végül a felterjesztő Egyház nem szerezte be idős Karászy Dániel és neje Barnóth Zsófia tiszakarádi lakosoknak, az ingatlanokat meghatározott rendeltetéssel ajándékozónak előzetes elvi hozzájárulását ifj. Karászy Dániel kérelme esetleges teljesítéséhez.

Mindezen hiányok pótlása előtt a jóváhagyás kérdése joghatályosan nem tárgyalható és el nem dönthető.

Felhívja az Egyházmegyei Közgyűlés a felterjesztő tiszakarádi Egyházat arra, hogy :

1. utasítsa a kérelmező ifj. Karászy Dániel tiszakarádi lakost arra, hogy szerezzé be id. Karászy Dániel és neje Barnóth Zsófia tiszakarádi lakosok írásos — a községi előljáróság által előttemezett — elvi hozzájárulását a tiszakarádi 513, 514/1. és 514/2. hr. számú ingatlanoknak a kérelmező részére leendő átruházásához.

2. Ezen elvi hozzájárulásnak az eredeti ajándékozók részéről való megtagadása esetén értesítse a kérelmező ifj. Karászy Dánielt arról, hogy kérelmét az ingatlanok átruházását illetően teljesíthetőnek nem találja; míg az esetben, ha a kérelmező az elvi hozzájárulást az Egyházhoz írásban benyújtotta; szerezzé be az Egyház a kérdéses ingatlanok hatósági értékbizonyítványát a felajánlott ellenérték helyességének megállapítása végett és ha az ellenérték helyessége megállapítható lesz, tartson az I. tc. 25. és 43. §§-ainak megfelelő egyházi közgyűlést és ha az a kérelmező ifj. Karászy Dániel kérelmét teljesíthetőnek találja, a kiegészített ügyiratokat az Egyházmegye elnökségéhez terjessze fel.

Felhatalmazza az Egyházmegyei Közgyűlés az Egyházmegye Elnökségét arra, hogy ha a felterjesztendő iratok az elől felsorolt hiányokat pótolják, és a kérelem tárgyát tevő ingatlanok értéke valamint a felajánlott ellenérték között aránytalanság nem mutatkozik, a hozandó egyházközgyűlési határozatot hagyja jóvá és jóváhagyás végett a Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés elé terjessze fel;

míg az esetben, ha az újólág felterjesztendő iratokat hiányosaknak, vagy aggályosaknak találná, azokat a legközelebbi Egyházmegyei Közgyűlésnek tárgyalás végett mutassa be.

16. A taktaharkányi egyház az 1932. évi egyházi adókimutatásának és a templomszékek válságárának ügyében hozott presbiteri és egyházközségi közgyűlési határozatainak jóváhagyását és megerősítését kéri. Az egyházi adókimutatásra a tanítói nyugdíj-

intézeti hozzájárulásnak a község részéről történt megvonása folytán mutatkozó 657 P 09 fillér költségvetési hiány megszüntetése érdekében van szüksége. Az adókimékedés, mely a presbitériumnak szótöbbséggel hozott határozata folytán az állami adó alap 10 % -át képezte volna, egyházközségi közgyűlés azzal a módosítással fogadta el, hogy az egyházi adót, amely csak az 1932. évre szól, a templomszékek után kell kivetni. Az így elkészített adókimékedés, amely ellen a közszemlére kitétel ideje alatt senki sem szólalt fel, 7 csoportba osztja be az adófizetőket. A templomszékek váltságárának ügyében való új határozat hozatalát a betérjesztett jegyzőkönyvekből kitetszőleg az az elégedetlenség tette szükségessé, amely a presbitérium és a gyülekezet tagjainak egyrészéről megnyilvánult az 1926. évi októberi rendezéssel szemben és amely elégedetlenség egyesek részéről a templomi jó rendet és a gyülekezeti békességet felborítással fenyegette. Lelkészeknek a székváltság eltörlése melletti állásfoglalásával szemben úgy a presbitérium, mint az egyházközségi közgyűlés szótöbbséggel a templomszékek váltságárának a fenntartása mellett nyilatkozott s 8 fizetési fokot állítván fel, megállapította az egyes székek váltságárát.

Egyházmegyei Közgyűlés a taktaharkányi egyház 1932. évi adókimékedését, miután az a vonatkozó törvényes rendelkezések szemelött tartásával készült s ellene a törvényszabta időben felekezési nem történt, jóváhagyja és megerősíti. Ugyancsak megerősíti a templomszékek váltságárának megállapítása tárgyában hozott presbitériumi és közgyűlési határozatokat, azzal a komoly figyelmeztetéssel, hogy a korábbi rendezéssel szemben megnyilvánult elégedetlenség most már végleg küszöböltessék ki s a mindennél kívánatosabb békesség és jórend legyen uralkodó a gyülekezetben.

17. Az ondi egyház jóváhagyás és megerősítés végett betérjeszti a lelkesi istálló befedéséből származó tatarozása kiegyenlítése céljából készített és 646 P 33 fillérről szóló rendkívüli egyházi adó kivetését, amelynél adóalapul családonként 2 P, vegyesházásoknál 1 P szolgál, hozzáadva mindenképpen ehez

az összeghez az állami egyenes adó 32 % -át. Mellékeli az e tárgyban hozott presbiteri és közgyűlési elfogadó határozatokat, amelyek azonban figyelmen kívül hagyják az E. T. I. tc. 43. § második bekezdésében előírt rendelkezéseket.

Egyházmegyei közgyűlés arra utasítja az ondi egyházat, hogy a rendkívüli adókimutatást tárgyaló presbiteri és közgyűlési határozatait a törvényben előírt módon, névszerinti szavazással s a szavazók neveinek jegyzőkönyvbe vételével hozza meg s e hiányok pótlása esetén felhatalmazza az egyházmegye elnökségét arra, hogy a rendkívüli adókimutatást jóváhagyási záradékkal lássa el.

**18/a.** Tantó János megyaszói lelkész azt a javaslatot terjeszti Egyházmegyei Közgyűlés elé, hogy a lelkészek köteleztessenek a legutóbbi népszámlálás — gyülekezeteik lélekszámára vonatkozó — adatainak beszerzésére s ezután ezen adatok alapján vezessék gyülekezeteik lélekszámának nyilvántartását, kiigazítva azokat minden év dec. 31-én a saját anyakönyveik évenként ingadozó adatai nyomán. — Javaslatát azzal indokolja, hogy az egyházi közteherviselés igazságos és arányos megosztásának gyakorlati szempontja kívánatossá teszi, hogy a kimutatás alapjául szolgáló statisztikai adatok megbízhatók legyenek.

Egyházmegyei Közgyűlés az indítvány felett napirendre tér.

A legutóbbi népszámlálás anyaga ugyanis most van feldolgozás alatt s az adatokat a hatóságok nem bocsátják nyilvánosságra a feldolgozás befejezése előtt. Különben is az Egyetemes Konvent a kimutatásokat 10 évenként szokta végezni a hivatalos népszámlálási adatok alapján.

**18/b.** Tantó János megyaszói lelkész beadványában felhívja Egyházmegyei Közgyűlés figyelmét egyházközségeink súlyos pénzügyi helyzetére, amelynek következtében legtöbb egyház összes bevételeiből összes szükségleteinek csak egy bizonyos százalékát képes fedezni. Ezért a különböző igények arányos kielégítése

céljából a következő javaslatot terjeszti Egyházmegyei Közgyűlés elé :

„Utasítsanak a presbitériumok, hogy állapítsák meg évi háztartásuk keretében azt a minimális elsőrendű szükségletet (iskolák fűtése ; tűzbiztosítás ; épületek karbantartása ; portó ; kölcsönök kamatja stb.) amelynek 100 % -os kielégítése nélkül megállana az egyház gépezete. Biztosíttassék azért mindenekelőtt ez a minimális összeg 100 % -ig. Ennek megtörténte után állítsák szembe egyfelől az egyház összes fennmaradó jövedelmét, másfelől az egyházzal szemben támasztott összes még ki nem elégitett követelést (állami és egyházi adók, illeték egyenérték ; egyházi tisztviselők fizetése ; napidíjak ; fuvarok stb.) Állapítsák meg, hogy az előbbi hány % -a az utóbbinak s az egyház minden követelőjével szemben ezen % erejéig teljesítsen fizetést. Ugyanakkor ezen számtani műveletéről készítsen a presbitérium jegyzőkönyvet és adósürgetések esetében ezen jegyzőkönyvet küldje meg az egyház a maga mentségére a hatóságoknak.“

Egyházmegyei Közgyűlés — jóllehet tudatában van egyházközségeink súlyos pénzügyi helyzetének — a javaslat felett napirendre tér, mert azt gyakorlatilag kivihetetlennek tartja. Nem lehet ugyanis a javaslatban foglaltakat egyoldalú egyházhatósági rendelkezéssel, az érdekeltek beleegyezése nélkül megvalósítani. Különben is e rendelkezéssel kötelezettségeinket és adósságainkat egyáltalán nem szüntetőnk meg.

Mindamellet Egyházmegyei Közgyűlés ez alkalommal is felhívja a gyülekezetek órállóit, hogy a legnagyobb foku takarékoságot vigyék keresztül az egyházi élet egész területén s a felesleges, vagy nélkülözhető kiadásoktól teljes mértékben tartózkodjanak, hogy az elsőrendű szükségletek annál inkább kielégülést nyerjenek.

18/c. Tantó János megyaszói lelkész beadványában felhívja az Egyházmegyei Közgyűlés figyelmét arra a veszedelemre, amely egyházközségeink jövőjét s anyagi függetlenségét fenyegeti az által, hogy gyülekezeteink az utóbbi évek gazdasági depressziója

következtében a tanítói nyugdíjintézeti járulékokat kb. 90 % -ban nem tudják fizetni. A ki nem fizetett járulékokat összesen évi 17 % -os késedelmi kamat terheli, amely 6 év alatt megkétszerezi s 12 év alatt megnégyszerezi a mai adósság összegét. Az így felgyülemlett adósságok szigorú behajtása — pl. esetleges kormányváltás esetén — felekezeti iskoláink anyagi alapjait katasztrófálisan megrendítené. Az is bekövetkezhetnék, hogy a nem fizető egyház tanítója számára Kultuszminisztérium nem utalná ki a nyugdíjat s az ilyen tanító kénytelen volna egyháza ellen polgári pert indítani. Javasolja, hogy Egyházmegyei Közgyűlésünk hívja fel az ország összes testvéregyházmegyéjének figyelmét e probléma súlyosságára a végből, hogy e kérdésben szilárd és egységes közvélemény formálódjék ki egyetemes egyházunkban s hogy így felsőbb egyházi hatóságaink útján, talán a többi iskolafenntartó felekezetekkel is karöltve felhasználhassunk minden közéleti befolyást a m. kir. kormánynál, hogy ez az egyházak jövőjét veszélyeztető intézkedés minél előbb hatályon kívül helyeztessék.

Egyházmegyei Közgyűlés átérezve a probléma súlyos voltát, szükségesnek tartja, hogy a tanítói nyugdíjintézeti járulékok kérdésében egyetemes egyházunkban egységes közvélemény alakuljon ki. Evégből megkeresi a testvéregyházmegyét, hogy e kérdéssel gyűléseiken, lelkészértekezleteken foglalkozzanak. A probléma gyakorlati megoldását illetőleg pedig Egyházmegyei Közgyűlés egyetlen lehetőségnek azt tartja, ha a tanítói nyugdíjintézeti járulékok fizetése egyetemlegesen kötelező erővel a politikai községekre háríttatik át. (Lásd az Egyetemes Konvent 327—1928., 297—1929., 359/360—1930. és 358—1931. sz. határozatait.) Felhívja tehát az egyházmegye lelkészeit, hogy a saját egyéni befolyásukkal is tegyenek meg mindent a helyi hatóságoknál, hogy a politikai községek a tanítói nyugdíjjárulékok fizetését magukra vállalják.

19. Batta János bodrogkereszturi lelkész, mint az Országos Református Szeretetszövetség körzeti vezetője, beadványában

annak kimondását kéri, hogy egyházmegyénk az Országos Református Szeretetszövetségbe alapítótagul belép. Indokolásul azt hozza fel, hogy már az 1931. évi tavaszi Egyházmegyei Közgyűlés 20. sz. határozatával kimondotta, hogy mielőtt a Szeretetszövetségbe belépne, megvárja a felettes hatóság intézkedését. A felettes hatóság pedig már intézkedett, amikor az Országos Zsinat a Szeretetszövetséget minden egyházi hatóság figyelmébe ajánlotta, Egyházkerületünk pedig szintén a legmelegebben ajánlja minden egyházmegyének és egyházközségnek a Szeretetszövetség támogatását.

Egyházmegyei Közgyűlés az indítványt — érdemleges határozathozatal előtt — az egyházmegye pénzügyi bizottságához utalja véleményadás végett.

20. A pácini egyház presbitériuma azzal a kéressel járul Egyházmegyei Közgyűlés elé, hogy az ellátatlan és időközben szükségessé vált egyházi munkák végzésére új munkaerő beállítása érdekében, egy, az állami iskolánál alkalmazandó hitoktató-segédlelkész számára államsegélyt, illetve a teljes számú órák díját kieszközölni méltóztassék. Kérelmében hivatkozik arra, hogy a pácini állami elemi iskola ref. tanulóinak létszáma csaknem 200 s ennek ellenére a törvényszerű 12 óra helyett csupán heti 4 vallásórán történik a hitoktatás, mely példátlanul csekély óraszám, a vallásoktatás sikerét teljes mértékben veszélyezteti. A gazdasági ismétlőiskola növendékeinek száma 50 körül van, mégis csak heti egy óra áll rendelkezésre a vallás- és énektanítás céljára. Fokozottabb munkára van szükség a különböző belmissziói egyesületekben is. Végül, de nem utolsó sorban panasolja, hogy öt év óta rendes kántor nélkül van az egyház azért, mert a kötelezett, de a kántorságra nem képesített állami tanítók nem tudják ellátni az orgonista-kántori teendőket. Hajlandó azért az egyház a kántori állást is felajánlani a hitoktatónak és a javadalmát is kész felemelni.

Egyházmegyei Közgyűlés a pácini egyház kérelme kapcsán megállapítja, hogy nevezett egyházban hitoktató-lelkészi állást szervezni ezidő szerint nem lehet, mert hiányzik annak előfeltételeként megkívánt minimálisan heti 22 óra tartá-

sának lehetősége. Amiért is, tekintettel az ellátatlan egyházi munkák nagy számára, arra hívja fel egyházat, hogy az állandó káplántartó helyek közzé leendő felvétel iránti kérelmét nyújtsa be legközelebbi egyházmegyei közgyűlésünkre.

Az egyház azon panasza tárgyában, mely szerint a kántorság ellátására kötelezett alkalmas állami tanítója nincsen, Egyházmegyei Közgyűlésünk a fokozatos egyházi hatóságok útján felterjesztést intéz a főtiszt. Egyetemes konventhez, méltóztassék felírni a m. kir. Vallás- és Közoktatásügyi Miniszter Úrhoz, hogy a pácini egyházban egy, az orgonista-kántori teendők végzésére is képesített állami tanító kirendelése felől intézkedni kegyeskedjék.

**21.** Olvastatott az Országos Ref. Jóléti és Gazdasági Társulat felhívása, melyben egyházmegyénk lelkészeinek és presbitériumainak figyelmét felhívja a mai súlyos helyzetre, amikor hiveink ezrei a munkaalmak hiánya miatt, a nélkülözésnek s nyomornak vannak kitéve. Kéri egyuttal egyházmegyénk lelkészeit és presbitériumait a különböző mezőgazdasági, ipari és gyári munkálmaknak és hiveink munkát kereső neveinek a Ref. Jóléti és Gazdasági Társulatnak való bejelentésére. (Budapest, Kálvintér 10. sz.)

Egyházmegyei közgyűlés felhívja egyházközseink lelkészeit, presbitériumait és világi férfiai arra nézve, hogy minden munkaalkalmat és lehetőséget az említett helyre a lehető legrövidebb időn belül jelentsék be s általában munkanélküli hittestvéreinket kereseti lehetőségekre irányuló munkájukban minden alkalommal tőlük telhetőleg támogassák.

**22.** Olvastatott a Társadalmi Egyesület Szövetségének az irányu kérelme, hogy Benito Mussolini olasz miniszterelnökkel szemben megnyilatkozó hála és nagyrabecsülés kifejezése céljából kibocsátott művészies kivitelű íveknek nagyobb számban való aláírását egyházmegyénk tagjai támogassák és az íveknek minél szélesebb körben való terjesztését előmozdítsák.



Egyházmegyei Közgyűlés Benito Mussolini nagy államférfiúnak nemzetünkkel szemben tapasztalt jóindulatáért ez alkalommal is háláját és köszönetét fejezi ki s felhívja a kebelbeli egyházak lelkészeit, tanítóit és presbitériumait a TESz. által megindított mozgalom támogatására.

23. Tárgyaltatott a taktaszadai egyház presbitériumának azon kérelme, melyben Csillagharangod szórványnak Legyesbényéhez leendő átcsatolásának engedélyezését kéri, mert nevezett szórvány közigazgatásilag is Legyesbényéhez tartozik s onnan rendes országuton könnyebben megközelíthető, mint a Taktaszadáról odavezető rosszkarban levő düllőuton... Beterjeszti egyuttal a legyesbényei egyház presbitériumának határozatát is, mely szerint egyház nem emel az odacsatolás ellen kifogást, sőt szívesen vállalja azt.

Egyházmegyei gyűlés Csillagharangod szórványnak új beosztásához, vagyis a legyesbényei egyházközséghez való csatolásához a felhozott okok alapján hozzájárul s jelen határozatát végleges intézkedés végett az egyházkerületi gyűlésre felterjeszti.

24. A tiszakarádi egyház presbitériuma beterjeszti f. évi március 5.-én tartott gyűlésében hozott határozatát, melyben — mintán megállapítja, hogy 4 tanerős iskolája rendes fűtésével járó kötelezettségeknek eleget tenni nem képes — az egyházmegyei közgyűlés engedélyét és hozzájárulását kéri ahhoz, hogy 4 tanerős iskolájából 2 tanerős iskolát, vagyis a III. és IV. számú iskolákat Tiszakarád községnek átadhassa.

Kérelmét azzal indokolja, hogy az egyháznak semmi olyan jövedelmi forrása — az egyházi adón kívül — melyből az egyházi és iskolai kiadásokat fedezni tudná — nincs. Az egyházi adó pedig szinte elviselhetetlenül magas, mert az állami egyenes adó 150—200 % -át teszi ki. Ez a magas egyházi adó, ha az egyház 2 tanerős iskolájának a költségeitől megszabadulhatna, nagy mértékben csökkenthető lenne s az egyháztagokra számottevő teherkönnyítést jelentene, mert a községi iskolák fentartásához a más vallású nagybirtokosok is tekintélyes összeggel járulnának hozzá.

Egyházmegyei gyűlés — bár nem szívesen járul hozzá iskoláink feladásához, mert veteményes kertjeinket mindenkor anyaszentegyházunk nagy értékeinek és drága kincseinek tekintette — ismerve azonban a tiszakarádi egyház súlyos anyagi helyzetét, magas egyházi adóztatási viszonyait s az egyháztagok teherbíróképességének nagy mértékben meggyengülését, nem fog elzárkózni a tiszakarádi egyház presbitériuma kérelmének érdemleges tárgyalásától, ha az iskolák átadását az egyházközségi közgyűlés is elodázhatatlan szükségességnek tartja s ezen szabályszerűen felszerelt, megindokolt kérelmét újból egyházmegyei gyűlés elé terjeszti.

#### 25. Jegyzőkönyv hitelesítésére

elnökség és egyházmegyei lelkeszi főjegyző kiküldetnek.

#### 26. A tárgysorozat kimerítettén,

elnök a gyűlést berekesztette.

Jelen jegyzőkönyv pontjai hitelesítették Semjénben, 1932 április 6-án.

*Kiss Ernő*  
esperes.

*Janka Péter*  
lelkeszi főjegyző.

## II. Birósági ügyek.

Az alsózempléni egyházmegye bírósága Sárospatakon, 1932 március 16-án tartott ülésében a következő határozatokat hozta:

I. *Bajusz Imréné* megyaszói tanítónőt lakás kérelmével elutasította s a felmerült költségekben elmarasztalta.

II. *Gy. Kiss István és társai* kérelmének bíróság helyt adott és elkötelezte a tiszaluci egyházat, hogy az iskolák fentartásához szükséges kiadás fedezéséről az összes egyházi adózókra kivetendő adó útján gondoskodjék.

---

Az egyes pontokat jegyezték:

*Janka Péter*: 1—4, 6—11, 23—26.

*Szabó Andor*: 12, 16, 17, 20.

*Nagy S. Béla*: 18, 19.

*Dr. Varga Lajos*: 13—15, I. B.

*Vitéz Nyitrai Károly*: 5/a, b, 21, 22. II. B.

---



# Tárgymutató.

## I. Közgyűlési ügyek.

1. XC. zsoltár 1. versének eléneklése, esperes imája, gondnok gyűlési megnyitója.
2. Alakulás.
3. Mult gyűlésről elmaradtak igazolása.
4. Szavazatbontó bizottság jelentése.
- 5/a. Lelkész-, b. tanító beerősítések.
6. Egyházkerületi határozatok :
  - a) Vásárok hétköznapra leendő áttétele.
  - b) Missziói jelentéseknek egyházlátogatás alkalmával presbitériumok előtt leendő felolvasása.
7. Esperes időközi jelentése.
8. Egyházkerületi képviselők kiküldése.
9. Birósági ülés idejének kitűzése.
10. Janka Károly tanácsbíró lemondása.
11. Elnökségi jelentés Prügy kölcsönéről.
12. Sára kölcsönügye.
13. Sára tanítói lak vásárlása.
14. Olaszliszkai adás-vételi szerződés.
15. Karászy Dániel-féle tiszakarádi hagyaték.
16. Taktaharkányi adókiivetés.
17. Ondi rendkívüli adó-ügy.
18. Tantó János megyszói lelkész indítványai :
  - a) A gyülekezetek lélekszámának nyilvántartása és évenkénti kiigazítása ügyében.
  - b) Egyházközségeink fizetnivalói sorrendszerű megállapítása tárgyában.
  - c) Tanítói nyugdíjjarulékok egyöntetű rendezése ügyében.
19. Batta János indítványa az ORSz-sz. ügyében.
20. Pácín kérelme hitoktatói állás szervezése és a kántori állás betöltése ügyében.

21. ORJÓ felhívása.
22. TESz kérelme.
23. Csillagharangod szórvány új beosztása.
24. Tiszakarádi iskolák községiesítése.
25. Jegyzőkönyvi hitelesítők kiküldése.
26. Gyűlés berekesztése.

## II. Birósági ügyek.

- I. Bajusz Imréné megyaszói tanítónő lakásügye.
  - II. Gy. Kiss István és társai iskolai adóügye.
-

## Betűsoros névmutató.

Dr. Asztalos Kálmán 8.  
Abaúji egyházmegye 7/l.  
Bajusz Imréné I. B.  
özv. Bacskay Károlyné 7/b.  
Batta János 8, 19.  
Báji lelkész 4.  
Belmissziói bizottság 6/a.  
Benkó György 5/b.  
Dr. Besseney Zénó 2, 18.  
Bereyné Pap Mariska 5/b.  
Bényey József 2, 3.  
Bodnár Ferenc 5/a.  
Butykay István 3.  
Cigánd 7/j.  
Csernyik József 13.  
Dókus Ernő 7/d.  
Esperes 1, 2, 6/a, b, 7/k, 8, 11, 13, 14, 15, 17, 19, 25.  
Egyetemes Konvent 7 m, 20.  
Egyházkerület 7 j, m. 12, 20, 23.  
Egyházlátogatók 6 b.  
Egyházmegyék általában 18 c.  
Farkas István püspök 7 c.  
Fülöp Zsófia 5 b.  
Gagyi Károly 14.  
Gecse Lajos 2, 3.  
Györgytarlói iskolaszék 7 i.  
Hankó Zoltán 5 b.  
Hegedüs László 8.  
Hodossy Béla 8.  
Hubay Kálmán 8.  
Iván Miklós 5 b.

Janka Károly 7 e, 10.  
Janka Péter 8, 25.  
ifj. Karászy Dániel 15.  
özv. Kazay Sándorné 7 b.  
Kiss Miklós 2, 3.  
Gy. Kiss István és tsai II. B.  
Kun Zoltán 8.  
Lelkészek általában 6 a, b, 7 f, 21, 22.  
Legyesbénye 23.  
Meczner Béla gondnok 1, 8, 25.  
Megyaszó 5 b, I. B.  
Molnár Ferenc 3,  
Molnár László 2, 3.  
Nagy S. Béla 4.  
Olaszliszka 5 b, 14.  
Ond 17.  
ORJÓ 21.  
Osváth József 2, 3.  
Pácin 20.  
Prügy 11.  
özv. Dr. Révész Kálmánné 7a.  
Révleányvár 5 l.  
Sáfár István 3.  
Sára 12, 13.  
Sárospatak 7 j.  
Saujhely 7 j.  
Sütő Kálmán 2.  
Szabó Zoltán 5 b.  
Szilva István 2.  
Szöllőssy József 2, 3.  
Taktaharkány 16.  
Taktaszada 5 a, 23.  
Tantó János 18 a, b, c.  
T. E. Sz. 22.  
Tiszakarádi lelkész és tanítók 7 g.  
Tiszakarád 5 b, 15, 24.  
Tiszaladány 5 b.  
Tiszaluc II. B.  
Varga János 2.  
Dr. Varga Lajos 4.  
Verebélyi Dezső 7 h.